

Радостни и търпеливи

„Въ надежда бивайте радостни, въ
скръбъ — търпеливи, въ молитва —
постоянни“.*)

„Въ надежда бивайте радостни“. Надеждата е великъ Божественъ принципъ. Тя е едно отъ лицата на Света Троица. Върата, надеждата и любовта представятъ единъ тригълникъ: любовта стои на върха на тригълника, а върата и надеждата — отъ дветъ му страни. Върата, надеждата и любовта представятъ три велики свѣта, за които всички хора говорятъ, но малцина ги познаватъ. Нѣкои познаватъ само единия принципъ, други — двата, а малко хора познаватъ и тритъ. Въ този смисълъ става дума за известни и неизвестни величини. Едното неизвестно подразбира и второ, и трето неизвестно. Думитъ „известенъ и неизвестенъ“ за нѣкои сж съдържателни, а за други безсъдържателни. Кажатъ ли, че нѣкой човѣкъ е известенъ, това значи, че всички хора го познаватъ. Кажатъ ли, че е неизвестенъ, или никой не го познава, или малко хора го познаватъ. Ако хората не го познаватъ, това не значи, че той нѣма съдържание.

Физическиятъ свѣтъ е известенъ на повечето хора, но духовниятъ и Божествениятъ сж известни на малцина. За последнитъ два свѣта става споръ, съществува ли тѣ, или не. Има много логически и философски твърдения и отричания за тѣзи свѣтове. При това, колкото сж силни доказателствата за съществуването имъ, толкова сж силни и за отричането имъ. Това показва, че плюсьтъ и минусътъ сж две равни сили въ природата. Колкото е силенъ плюсьтъ, толкова е силенъ и минусътъ. Че съществува физически свѣтъ, който не е нищо друго, освенъ отражение на Божествения свѣтъ, върху това споръ не става, защото той е близо до на-

*) Послание къмъ Римлянитъ 12:12.